

Wandelen op Skye: naar de vuurtoren op Neist Point

De vuurtoren op Neist Point staat op een extreme plek: de meest westelijke punt van het Schotse eiland Skye. Treed in de voetsporen van filmactrice Emily Watson in *Breaking the Waves* en verken deze schitterende plek. Bouw een 'steenmannetje', kijk in de afgrond en speur naar zeeleeuwen en dolfijnen. Op deze pagina informatie en inspiratie.

Na de plaats Dunvegan eindigen op Skye de genummerde wegen en rijd je in westelijke richting verder over smalle en bochtige *single track roads*. Eerst naar Milovaig, dan in zuidwestelijke richting naar Glendale en Neist Point. Daar eindigt de weg en kun je parkeren op een klein terrein of langs de weg.

Routebeschrijving

De wandelroute naar de vuurtoren is eenvoudig te volgen. Vanaf de rand van de parkeerplaats volg je een sterk dalend pad, met traptreden waar het te steil wordt. Het is geen eng pad, er is zelfs een reling. Het uitzicht over de zee en de kliffen is fantastisch. Na de afdeling volgt een vrij vlak verhard pad dat je op een hoog klif brengt. Een dramatische plek. Het klif rijst recht uit zee op en vanaf de rand zie je diep onder je woeste golven en scherpe rotsen. Hier geen hek of reling! Op een heldere dag kijk je uit op de eilanden van de Buiten-Hebriden. Als je het wandelpad vervolgt, krijg je net voor een nieuwe afdaling de vuurtoren in zicht. Die staat op een 60 meter hoge punt en wordt omgeven door grillig gevormde basaltformaties. De witte, met gele randen afgezette toren is, net als veel andere Schotse vuurtorens, een ontwerp van David A. Stevenson, neef van de beroemde schrijver Robert L. Stevenson (*Schateiland*). Neist Point was in 1996 het decor van enkele dramatische scènes uit de film *Breaking the Waves*, met Emily Watson.

Stapel stenen bouwen

De vuurtoren is omgeven door hekken en bordjes 'Wacht u voor de hond'. Niet erg uitnodigend. Je kunt er logeren en eten, maar dan moet je wel je bagage zelf naar beneden en boven dragen. Wij wandelen alleen wat rond in de omgeving, speuren naar dolfijnen en zeeleeuwen. Die komen hier veel voor, maar vandaag helaas niet. Daarom leven we ons, net als honderden wandelaars voor ons, uit op het bouwen van een 'steenmannetje'. Dit internationale herkenningsteken voor wandelaars is een stapel stenen waarmee je een pad of top van een heuvel markeert. Altijd leuk: je sporen achterlaten op zo'n bijzondere plek.